ᲐᲠᲚᲔᲢᲐᲠᲘᲔᲑᲝ ᲧᲕᲔᲚᲐ ᲥᲕᲔᲧᲜᲘᲡ, ᲒᲐᲔᲠᲗᲘᲐᲜᲓᲔᲗ!

ᲚᲔᲚᲝ

№ 243 (6554)

20 1979 წ. ᲓᲔᲙᲔᲛᲑᲔᲠᲘ, ᲮᲣᲗᲨᲐᲑᲐᲗᲘ. ᲤᲐᲡᲘ 3 ᲙᲐᲞ.

ᲐᲮᲐᲚᲒᲐᲖᲠᲓᲔᲚᲗᲐ ᲡᲐᲮᲚᲘ ᲒᲘᲜᲘᲡᲔᲑᲚᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲐᲠᲡᲔᲑᲣᲚᲘ ᲤᲘᲖᲙᲣᲚᲢᲣᲠᲘᲡᲐ ᲓᲐ ᲡᲐᲞᲝᲠᲢᲘᲡ ᲙᲝᲛᲘᲢᲔᲢᲘᲡ ᲓᲐ ᲡᲐᲙᲐᲕᲨᲘᲠᲝᲡ ᲠᲔᲡᲞᲣᲑᲚᲘᲙᲣᲠᲘ ᲡᲐᲒᲐᲛᲝ ᲠᲬᲐᲕᲜᲐ

Орган Комитета по физической культуре и спорту при Совете Министров СССР и республиканского Совета профсоюзов

ᲒᲐᲖᲗᲘᲡ ᲒᲐᲛᲝᲪᲔᲛᲘᲡ 1934 ᲬᲚᲘᲡ 18 ᲐᲞᲐᲠᲘᲚᲘᲓᲐᲜ

ᲣᲛᲐᲦᲚᲔᲡᲘ ᲚᲘᲒᲐ ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ ᲡᲐᲤᲔᲮᲑᲣᲗᲑᲝ ᲙᲝᲚᲔᲥᲢᲘᲣᲠᲘ ᲒᲣᲜᲓᲘᲡ ᲩᲔᲛᲞᲘᲝᲜᲘ

ᲛᲝᲡᲙᲝᲕᲘ ᲔᲚᲘᲡ...

ᲮᲔᲚ ᲣᲮᲛᲐ ახლოვდება ის დღე, როცა მოსკოვში, ვ. ი. ლენინის სახელობის ცენტრალურ სტადიონზე საზეიმო ვითარებაში გაიხსნება XXII ოლიმპიური თამაშები. გაისმა, იელვნენ მოსკოვის სპორტული სანთლების გამოკვეთილ ხვედრებზე და ჭ. ფუბერტენის ხელმძღვანელობით ახალ წინათ თითოეული ჩამთვლიერნენ და ჭ „ლენინის“ სტადიონზე, „ლუჟნიკის“ მშვილიანის სასახლეში, თბილისის ზღვის მიღმიერებში თითქმის ყოველ ეკონომიურ სხვადასხვა მასწავლებლებ მორაზეული, მშეყარენელები...

— თქვენებრი თბილი ამინდები საშოლიების იძლევა ღია ცისქვეშ წვრთნის ეკიპაზნარჩილეთო, — ჩვენებრი ბაყრეს ოფიციალ მწვრთნელი ე. მილიანი. — ჩვენის ოლიმპიური გუნდს მასპინძლობა ვარკვიშის და დასვეხნების საქონა. ყველა პირობა შეიქმნეს: ყველაფერი ხელთაა, ოღონდ ვარჯიშობს ჩაატარებენ ასპარეზობებს ჩაატარებენ ასპარეზობებს ჩაატარებენ ასპარეზობებ

25000 კილოვეტრი ველოსიპედით

რევოლუციური და სპარტაკული დიდების გზებზე

მოსკოვი ისე, რომ საბჭოთა არმიაში სამსახურის დროს ერთერთ შეფიცერებზე მფრინავ დაბანაო. ჩანაწერებს თავიანთ ოჯახში ინახავდნენ. ჯერ იყო და ა. ბერიოზოვთან ერთად ოქტომბრის რევოლუციის 50 წლისთავს მოვხვდი ჯარი ლენინგრადის ოხტოლის თბილისი—ნოსიტი—გორი—მოსკოვი. დაუღალავი წყვილი 17 დღეს პოულობა საბჭოთა პრიერ ქალაქებს ჩასულან, ჭაზე პაპის „სოვეტსკი სპორტი“ წერდა და „ლელოს“.

ერთი წელის შერე ხთარიძე „სანთლით მეკობრობის“ გამოეცხო და ლენინგრადში მოსკოვიდან გაიარა 6 ათასი ელოსიპედი, რომლის 400 კილომეტრი უდაბნოზე იყო.

კიდევ ერთი წლის შემდეგ ა. ი. ლენინის დაბადების 100 წლის იუბილეზე მიეყვნენი გადავლილ მარშრუტით თბილისი—ულიანოვსკი, რაც საკმაოდელ ტელევიზიამ ციინრე ეთქვა, იტოსტის ავთანდილი — ასე თანდათან გაიფართოვა ველოსიპედისთვის მიცემული პირობა.

შერე ეს წელიწადს შეისეზნა და, როცა საზღვაოდ დაიბანავა, მარტოდ-მარტო გიოცა პრაღისკენ მიმავალ გზას. ეს ხთარიძის მეოთხე ლაშქრობა იყო. 1975 წელს კასპის ელექტრომაპარაკეთა ქარხნის მეზა აკაკი მანდილაშვილთან ერთად კელა ამხედრა ველოსიპედზე. ამჯერად ამ ლეგენდის ლაშქრობა ფაშისტურ გერმანიაზე გაგრძელდა 1977 წლისთვის მიეძღვნა — 9 მაის ს ამბეთით დღეკაძეკაში უცნობ ჯარისკაცის საფლავზე საქართველოდან მოწ. პოპიონის. — თითქმის თორმეტ წელს მოვუნდი ჭაბ მზსნელობის მიცემელი სიტყვის შესრულებას, მაგრამ მაინც გავაბედე. მერე ბევრჯერ მიფიქრია, რომ ამას ასეთი ენთუზიაზმით არავინ ეყადრებოდი და ქვეყნის შესწავლის ინტერესიც მამოძრავებდა. ლაშქრობები ჩვეულ გადამქცია. სამოცდათექვსმეტის 17 აპრილს ბაქოდან ავედით სტარტი და ვიღაცეგორაიდან გაგვით თბილისში ზა მოგვეღო, ლონისძიება ქ. ი. ლენინის დაბადების 106 წლისთავს, სკკპ XXV ყრილობასა და 26 ბაქოელი კომისრის ხსოვნას მიეძღვნებოდა. განგაშრობის თხრობას ხთარიძე...

— უკანასკნელი ეი არა, ბიღლი!

— შემისწორა ავთანდილმა, როცა ვკითხე უკანასკნელი ველოსიპედის რიგის გერდით მეთქი. — ამ სამას მიტოვებას ვერ არ ვგებრძე, არადრი სჯობს, რომ ვნახ თვალწუხეული ქვეყანის სერიებს, ქალაქებს, დაბებს, სოფლებს ეცნობა, — მოგვეგო.

ბოლო ლაშქრობა კი სამოდენოვმთოდ დაიმთავრებოდა. ხთარიძემ და მანძილაშვილმა 42 დღეში 41 ეტაპად დაფიფილი 5500 კილომეტრი დაფარეს ველოსიპედით (სარატოვი, ტულა, ორიოლი, ულიანოვსკი, ჩელიაბინსკი, გორკის, მოსკოვის, ტულის, ორიოლის, კურსკის, ბელგოროდის, ხარკოვის, პოლტავის, მირგოროდის, კიევის, ოდესის, ხერსონის, სევასტოპოლის, ქერჩის, ნოვოროსიისკის, გაგრის) გორაძეც. სამანქანე პირველად ეხახე ახლის დაბალი კიდე იყო, კოდერატის ნაირობერი ერობორტანი პალტო—მაკინჭოში და შეროს რბილი ჩექმები ევდა, ჰელმეტიც ეხურა იზორა.

თავდაცვის სამეციო ორონილოს ჩვენ ჯერ კიდევ 1939 წელს რუფტყიის ავარაკზე გავეცანით.

გაეზოგეთ ველოსიპედი ბიკინია. უცილოდ ნინწყვილი დაინყო და ჩვენ შეგაშინა, პროგრამა არ ჩაგვშლოდა. მაგრამ ნეიმა მალე შეწყდა და საკაიციო სპორტის ყველა სახის ჩვენება შეიქნილი.

ქირეულად პველოციკლებმა დაინყეს.

ხთარიძის პირველად ეხახე ახლის დაბალი კიდე იყო, კოდერატის ნაირობერი ერობორტანი პალტო—მაკინჭოში და შეროს რბილი ჩექმები ევდა, პელმეტიც ეხურა იზორა.

თავდაცვის სამეციო ორონილოს ჩვენ ჯერ კიდევ 1939 წელს რუფტყიის ავარაკზე გავეცანით.

გაეზოგეთ ველოსიპედი ბიკინია. უცილოდ ნინწყვილი დაინყო და ჩვენ შეგაშინა, პროგრამა არ ჩაგვშლოდა. მაგრამ ნეიმა მალე შეწყდა და საკაიციო სპორტის ყველა სახის ჩვენება შეიქნილი.

ქირეულად პველოციკლებმა დაინყეს.

ტუშინოს აეროდრომზე...

21 დეკემბრის სრულდება 100 წლისთავი ილიას ბასალომონის ძე ცაბერიძის დაბადებიდან.

ვთვლიდით ნაწყვეტს ცნობილი ბასკეთა ფრიალოსანი ალექსანდრე ბაკოდზეძის წიგნიდან „ცხოვრების მოსანი“.

ბას მერე თითქმის 15 წელი გავიდა, ხთარიძეს ველოსიპედი არ ისეენებდა. ჯერ იყო და ა. ბერიოზოვთან ერთად ოქტომბრის რევოლუციის 50 წლისთავს მოვხვდით ერთად ოქტომბრის თბილისი—ნოსიტი—გორი—მოსკოვი. დაუღალავი წყვილი 17 დღეს პოულობა საბჭოთა პრიერ ქალაქებს ჩასულან, ჭაზე პაპის „სოვეტსკი სპორტი“ წერდა და „ლელოს“.

ერთი წელის შერე ხთარიძე „სანთლით მეკობრობის“ გამოეცხო და ლენინგრადში მოსკოვიდან გაიარა 6 ათასი ელოსიპედი, რომლის 400 კილომეტრი უდაბნოზე იყო.

კიდევ ერთი წლის შემდეგ ა. ი. ლენინის დაბადების 100 წლის იუბილეზე მიეყვნენი გადავლილ მარშრუტით თბილისი—ულიანოვსკი, რაც საკმაოდელ ტელევიზიამ ციინრე ეთქვა, იტოსტის ავთანდილი — ასე თანდათან გაიფართოვა ველოსიპედისთვის მიცემული პირობა.

შერე ეს წელიწადს შეისეზნა და, როცა საზღვაოდ დაიბანავა, მარტოდ-მარტო გიოცა პრაღისკენ მიმავალ გზას. ეს ხთარიძის მეოთხე ლაშქრობა იყო. 1975 წელს კასპის ელექტრომაპარაკეთა ქარხნის მეზა აკაკი მანდილაშვილთან ერთად კელა ამხედრა ველოსიპედზე. ამჯერად ამ ლეგენდის ლაშქრობა ფაშისტურ გერმანიაზე გაგრძელდა 1977 წლისთვის მიეძღვნა — 9 მაის ს ამბეთით დღეკაძეკაში უცნობ ჯარისკაცის საფლავზე საქართველოდან მოწ. პოპიონის. — თითქმის თორმეტ წელს მოვუნდი ჭაბ მზსნელობის მიცემელი სიტყვის შესრულებას, მაგრამ მაინც გავაბედე. მერე ბევრჯერ მიფიქრია, რომ ამას ასეთი ენთუზიაზმით არავინ ეყადრებოდი და ქვეყნის შესწავლის ინტერესიც მამოძრავებდა. ლაშქრობები ჩვეულ გადამქცია. სამოცდათექვსმეტის 17 აპრილს ბაქოდან ავედით სტარტი და ვიღაცეგორაიდან გაგვით თბილისში ზა მოგვეღო, ლონისძიება ქ. ი. ლენინის დაბადების 106 წლისთავს, სკკპ XXV ყრილობასა და 26 ბაქოელი კომისრის ხსოვნას მიეძღვნებოდა. განგაშრობის თხრობას ხთარიძე...

— უკანასკნელი ეი არა, ბიღლი!

— შემისწორა ავთანდილმა, როცა ვკითხე უკანასკნელი ველოსიპედის რიგის გერდით მეთქი. — ამ სამას მიტოვებას ვერ არ ვგებრძე, არადრი სჯობს, რომ ვნახ თვალწუხეული ქვეყანის სერიებს, ქალაქებს, დაბებს, სოფლებს ეცნობა, — მოგვეგო.

ბოლო ლაშქრობა კი სამოდენოვმთოდ დაიმთავრებოდა. ხთარიძემ და მანძილაშვილმა 42 დღეში 41 ეტაპად დაფიფილი 5500 კილომეტრი დაფარეს ველოსიპედით (სარატოვი, ტულა, ორიოლი, ულიანოვსკი, ჩელიაბინსკი, გორკის, მოსკოვის, ტულის, ორიოლის, კურსკის, ბელგოროდის, ხარკოვის, პოლტავის, მირგოროდის, კიევის, ოდესის, ხერსონის, სევასტოპოლის, ქერჩის, ნოვოროსიისკის, გაგრის) გორაძეც. სამანქანე პირველად ეხახე ახლის დაბალი კიდე იყო, კოდერატის ნაირობერი ერობორტანი პალტო—მაკინჭოში და შეროს რბილი ჩექმები ევდა, პელმეტიც ეხურა იზორა.

თავდაცვის სამეციო ორონილოს ჩვენ ჯერ კიდევ 1939 წელს რუფტყიის ავარაკზე გავეცანით.

გაეზოგეთ ველოსიპედი ბიკინია. უცილოდ ნინწყვილი დაინყო და ჩვენ შეგაშინა, პროგრამა არ ჩაგვშლოდა. მაგრამ ნეიმა მალე შეწყდა და საკაიციო სპორტის ყველა სახის ჩვენება შეიქნილი.

ქირეულად პველოციკლებმა დაინყეს.

სპარტის ამ სახის საკუთესო ოსტატებმა პელენრების რამდენიმე ინდივიდუალური და ჯგუფური გაფრენებით მაღალ ეროვნულ პრეზენტაციაზე უმოტორო საფრენი აპარატების მართვის ეროტეხნიკით ტექნიკის ნიმუშები.

მაის შემდეგ მფრინავმა აღუქსეევმა უ-2 თვითმფრინავით პატივი ნოსცარი: „მოწაფის პირველი დამოუკიდებელი გაფრენა თვითმფრინავით“. ეს საათიაციო შარი იყო. აღუქსეევი მართვის ეროს ეახკარ უშეფრი ფიზკულტურა, არაბუნებრივ მდგომარეობაში აყენებდა თვითმფრინავს, ზუსტად გამოუცდენ მოწაფისაგან იქცევდა. მოწაფეს, რასკვირველია, ძირად დღეჯერ ფიზოდა ყოველივე ეს! მაგრამ დახელოვნებული მფრინავის ხელში მაძანაც მორჩილად ასრულებდა ყველაზე უფრო უხარო ეკასაიზებს და ბოლოს ეკიპირის ბაზეზეით დაეშვა ძირს, რომ იფიქრებდი, სულ ერთიანად ნაბსხეულებად იქცევო.

ეს გაფრენა ყველას ძალიან მოეწონა. სტუმრები იცინოდნენ და ტაშს უკრავდნენ.

ამის გარდა, მფრინავ აღუსეევს იგივე მაძანით უნდა უსენებინა „ზეპირობრის“ უკანასკნელი ხეთელობაც გამოსცილის შემდეგ. საერთოდ ჭედ იოქვას, რომ ეს იღეთი მრავალჯის ნაცადი იყო. მაგრამ აღუქსეევი ძალიან გაიბედა და „ზეპირობრის“ რამდენიმე ხეთელის შემდეგ მას მაძანა ამ მდგომარეობიდან უნდა გამოეყვანა. აღუქსეევი ეი აღაით მიმართა ეკიპირის ბაზეზეით გადაწყვეტილება ეკიპირებმა მყისვე თავისთავად ეცადეს ეი თავისთავად გამოსულიყვნენ ამ ეროტეხნიკური ეკიპირებიდან, მაგრამ ამაოდ. ეკიპირებმა მყისვე ეი ეკიპირის ბაზეზეით გადაწყვეტილება

მარცხის მიუხედავად...

თბილისი. სპორტის სახლი. 18 დეკემბერი.

„ლინამო“ (თბილისი) — „ალგორანი“ (კოსტანი) 91:93 (40:37, 78:78, 88:88).

„ლინამო“: სანჯარაძე (3), ბოროდაჩევი (2), გრძელიძე (11), ბიჭვინთაძე (4), ჩიხლაძე (18), ს. ქორქია (9), დერგაჩევი (16), მ. ქორქია (13), მილოთაძიც (16).

„ალგორანი“: ლინკაიტიენე (8), არდაუსკასი (7), მასაიტკინი (21), ჩიგილისი (24), ბაზიუკასი (12), ვასილიაუსკასი (2), ვუკასინოვიჩი (4), ბობილიუნასი (4), ვილკონისი, იოცაიტისი (17).

მსაჯები: ბ. დვალიძე (მოსკოვი), ი. ალილონოვი (ლენინგრადი).

თბილისელებმა მატჩი მიხეილ ქორქიას გარეშე დაიწყეს. კარგა ხანს მოცილება ეკიდათ ერთმანეთს ლალობრთელი — ბრძოლების, ბიჭვინთელი, ნ. ქორქია, დერგაჩევი, მილოთაძეთი — თბილისელები. მე-12 წუთიდან იქნებ, სანამ კალიანი ჩაერთებოდა თამაშში, შეხვედრა გარდამავალი უპირატესობით მიმდინარეობდა. ბრძოლის სურათი არ შეუცვლია ტაიმის მიწურულამდე. 3 ქულით მოიგეს. 40:37.

პირველ 20 წუთში ორი სასაჯიანეო ფაქტის აღნიშვნა შეიძლებოდა — წინა მატჩებთან შედარებით გაბედულად აძოქმედა მილოთაძეთი და საკუთარ ფარქეთ ძალზე ეფექტურად ითამაშა დერგაჩევმა — ასხლტებული ბერთების მცირე წილი მისი საკუთარება ხდებოდა.

სანინტერესო გამოდგა მეორე ტაიმი. კოსმასელთა ლიდერი, ჯეკ ჯეკის ნაცვლად, წვერი ითვალა გვერდიდან არ სცილდება თბილელ კალატას. ამ ლაპაი მთავარ დუელში, შესამჩნევ უპირატესობას ვერც ერთმა კალათბურთელმა ვერ მიაღწია და არაფერია გასაკვირი იმაში, რომ ეს თანაფარდობა ანგარიშსაც დაეტყო — 44:44, 52:52, 62:62.

32-ე წუთიდან „დინამოს“ დერეფანისაც და მ. ქორქიას გარეშე გაიარჩიეს შეხვედრა — მწვრთნელებმა გადაწყვიტეს მოქნილობათუს შემოინახეს. სპორტსმენები. „სულა“ უთუოდ სწორი იყო ქორქიას ძალის დატეხვა. დერეფანის კი 4 პირსაწილი შენიშნეს დერეფანელი. გუნდის ლიდერები მოეცალნენ დროის დამთავრებამდე 4 წუთით ადრე დერეფნელნენ, ამასობაში ქალაქელებმა 4 პუნით დაწინაურება მოახერხეს.

სულ რაღაც წუთში თბილისელებმა სხვაობა შეამცირეს და მიიყვანეს იმისი, რომ მეტიც შეიძლებოდა ვთქვათ, ფინალური ეპიზოდი დერეფნელებმა ქნეს.

ტურის ბომბარდირი გახდა 33 წლის ვ. გუზეი (ტბი) — 120 ქულა, 11 ადგილზეა ახალგაზრდა (ცხრაწლიანი თავდასხმელი ვ. ქოქილიანი („სტროიტელი“) — 104, 111 — ა. დუდორიცი (ვეფხ-ი) — 102.

ბ. ირემაძე.

„დინამოსა“ და „ალგორანის“ მატჩის წინ სპორტის სახლთანაც მოსულან მაყურებელნი, დედაქალაქის სპორტულმა საზოგადოებრიობამ კიდევ ერთხელ მიიღალა ცეკ სსრ კავშირის დასახელებულ წვრთნელს ხ. თორთლაძეს დაბადების 60 წლისთავი. მარცხება ფოტოზე ალბეგელთა მატჩის დაწყების მომენტი. ბადეთ ბურთის პატივი დეპუტატ მოსილ წვრთნელს ხვედ წოდად; ვეფხ-ის ტრ-ს გუშინწინდელი მატჩის ერთ-ერთი მომენტი; ასეთი სიტუაციები არც თუ იშვიათი იყო თბილისის „დინამოსთან“ და „ალგორანის“ შეხვედრაზე (ზევით).

ა. კატარაშვილის ფოტო.

საუკეთესოლ ჩაატარეს

თბილისი. სპორტის სახლი. 19 დეკემბერი.

„ლინამო“ (თბილისი) — „ალგორანი“ (კოვნო) 89:98 (55:49).

რბი. გუზეი (26), კრასნიკოვი (20), მათ ჯარში ითამაშეს ბენკოვ, კნაკმიშ, პოკოშეს, ბაქრაძემ, შერვაშიძემ, კრაგჩენკომ, პუშკაუსკიმ, ეფიმოვმა.

„სპარტაკის“: გერასიმი (28), ვასილიევი (22). მათ ჯარსა ითამაშეს პალეისმა, ანტროზოვმა, ნარიანკამმა, პაშკაიტისმა, კაზლაუსკასმა, დემიანტავიოუსმა, ბალიჩამ, ფრანმა.

მსაჯები: ბ. დვალიძე, ვ. ზაიცევი (ორივე — მოსკოვი).

მინსკელები რომ შესულიყვნენ შემადგენლობით თამაშობდნენ, ალბერე ადვილად. ამ მატჩში მთელ ყველაფერი იყიდა, რასაც მეჩხერ, ბედი თავიანთ სასარგებლოდ გადაეწყვეთო, საფინალო სასტვენამდე ფარ-ხმალი არ დაუყრიათ. მაგრამ ვილნიუსელებმა ამ დღის ტურის ყველაზე მაღალ ნაატარეს და ძნელი გამარჯვება მოიპოვეს.

რევანში შეღგა

თბილისი. სპორტის სახლი. 18 დეკემბერი.

„სტროიტელი“: (ყოვე) — „სტატისტი“ (ვილნიუსი) 80:95 (48:43).

„სტროიტელი“: ქორიძეიკა (ვუნდ შეხანა 22 ქულა), კოჟელიანცი (19), მათ გარდა თითმრივ ჩიდოვმა, მარტინოვმა, ხმოლაკოვმა, შაპკოვმა, შეფრენკომ, ქორობკოვმა, კრივანოვცკიმ.

„სტატისტა“: გირსკისი (20), ანდრეუსისი (17), ვიტკუსისი (16). მათ გარდა თითმრივ ხარბაკასმა, ურბაკმ, კალეიკასმა, ბალოჩკამ, ხმირნოვმა, პაშკანისმა.

მსაჯები: გ. შუხმეიანოვი (ცხაზანი), ო. გორბაცოვი (ცუდაზეკი).

თითაბარი ბრძოლა მხოლოდ მატჩის პირველ ნახევარში მიმდინარეობდა. შესვენების შემდეგ კი ვილნიუსელთა უპირატესობა თანდათან გამოკვეთდა: ვიტკუსისა და ჩოჩკა ტურნეების ბოლო უფრო ზზრიდნენ ბიჭინთელ მიზანს და ჩემპიონების ბრძოლოსნებმა რევანში ადილს მარტალნელი მაჩვენებლები.

□

რიგელთა უპირატესობით

თბილისი. სპორტის სახლი. 18 დეკემბერი.

ველ (ორივე — რიგა) (მინსკი) 98:92 (51:43).

ველ: ბალილები (20), ნაზარენკი (19), მათ გარდა თითმრივ ზუბანსა, კალნინშა, ჩიჩკოვმა, ვილკაუსკიმა, ვეიკუროსმა, კრიშტაპანსმა, დუდოროვმა, ვიხოკოსმა, ბიჩჩაიტისმა.

ტბილ: გუზეი (22), იაკუბენკო (16). მათ გარდა თითმრივ ქნაქომ, პოკოშმა, ქრასნოკამ, ხატარიმა, შერეტერიმ, ქრაგჩენკომ, პუტკოვსკიმა, ეფიმოვმა.

მსაჯები: ვ. გრიგორიევი, ვ. ზაიცევი (ორივე — მოსკოვი).

მატჩი რიგელთა უპირატესობით მიმდინარეობდა. მინსკელებმა მხოლოდ ერთხელ-35-ე წუთზე — მოახერხეს სხვაობის 2 ქულამდე შემცირება. შემდეგ სტუდენტთა მთავარმა მომპოვრიმ — ჯუზეიმ 5 პერსონალური შენიშვნა მიიღო და ბელორუსელთა ლიდერ მცირე ხმეიდაც საფინალო გამოკვეთა.

თბილისური შთაბეჭდილებები

დასთამაშეს კალათბურთელ ვეფხ-ის პირველი წრის პირველი ტური, რომელსაც სსრ კავშირის სპორტული ორგანიზაციების მრავალ წარმომადგენელი ესწრებიან. მ. მეთხველთათვის ინტერესმოკლებული არ უნდა იყოს სტუმართა ზზრი თბილისის ტურის შესახებ.

ბ. ბლეზინში, ლიტას სპორტკომბინატის მოყვარი წწვრთნელი კალათბურთში.

როგორც კი თეთმეტრანიანი ტრაპეზიდან ჩაშთვდინი ფეხი, ბიჩინე ვიგრძენით მასპინძელთა უპირატესება და სითხით, ტური ერგად იყო თრკანიზებული რესპუბლიკის სპორტკომბინატმა, მისმა ხელმძღვანელთამ ყველაფერი გააკეთეს იმისთვის, რომ მატჩები მათ ველ ვინეზე ჩატარებულიყო.

ენთუნ სანინტერესო თამაშები. შეხვედრები ხშირად 1-3 ქულის სხვაობით მთავრებოდა. რაც თრკანიზორულის სიმძაფრეზე მეტყოთვისებს.

ძალიან მომწონს თბილისელი მაყურებელი. სპორტის სასახლის ტრიბუნები ყოველკვეს სავსე იყო. შინაურულად ვგეგავთ, რომ ისეთი კარგი გუნდშემატკივარი, როგორიც თბილისსა და კალნის საყვარ, არსად მინახავს.

მოიხედავად იმისა, რომ მატჩები ყოველდღე იმართებოდა და თავდაყოლილი ტრო ძალიან ცოტა გვქონდა, მაინც მოვახერხეთ ქალაქ მთვრნიდაც. ენახეთ ვატანგ გორგასლის ძეგლი, დავთვალიერეთ უზეიარტატეტი. ვეიკეთ მეხეთაში, თბილისში შესაძლებელ ვარ. უკანასკნელად ათი წლის წინად ვიყავი. მას შემდეგ ბევრი რამ შეცვლილა, აშენებულა. კარგად ეურნებით ქალაქის გარეუბნებსაც. ჩვენ ბევრ ადგილებში ვიყავით, ბევრი ფოტოც გადავიღეთ.

თბილისში პირველად არ ვარ. საინტერესოა საქართველოს სხვადასხვა კუთხეების სახეც. ჩვენ ვიმედოვნებთ ვეიყით — საგარეჯოში, ბორჯომსა და ბაკურიანში ვიქნებით.

ვ. კუზნაშოვი, საკავშირო სპორტკომბინატის საკოორდინაციო საბჭოთა ვეფხის ფიზიკური ურჩინი:

ტური ძალზე კარგად ჩატარებულია. ორი ორგანიზებულად ვასპორტულ. სპორტკომბინატის, პარტიული და კომკავშირული ორგანიზაციების მიერ. საწყენია, რომ გუნდებმა მთლიანად ვერ გამოავლინეს თავიანთი შესაძლებლობები. ეს ძალით იმის ბრალია, რომ სეზონი ესეც არის ნაადრევი. ვფიქრობ, სპორტსმენები თანდათან შეეჩვევ ფორმაში და თამაშიც ეფექტური გახდება. თბილისში ჩამოსულება კოლექტივები თითქმის თანაბარი ძალისანი არიან. პრეტენზიები თბილისის „ლინამოს“, რომელიც ეკუთვნის თამაშის წყალობით ველ ვინეზე უკეთესი აქვს.

სასარგებლოა, რომ მაყურებელი ისეც ვეჩვევ ეკეთის მხარს, მაგრამ არც ზედმეტად ვარეკ თამაში რიგნა ყურადღების ვარეშე. აფასებს მას. ეს სიმპათიები ჩანდა თბილისელ გუნდებსაც მოკვეთებდნენ.

ბ. ხრინჩენი, საკავშირო სპორტკომბინატის მთავარი წწვრთნელი კალათბურთში:

მართალია გთხრათ, უფრო უკეთეს ტურნირებს მოველოდით. მაგრამ ალბათნაა, რომ გუნდები ჯერ შორს არიან ნეიტრალური სპორტული ფორმისაგან. რაც შეეხება დასეკეთებულ და მატჩების ჩატარების სკეთას, იგი კარგად იყო მაყურებლისთვის ვფიქრობ, ყველა კმაყოფილია.

ტატიკურებს ესაუბრა ლ. ცხპრაძე.

„ბავშვთა სამყარო“

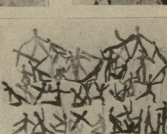

ბავშვების სანახობრივი ცენტრი

„ჩვენ ყველანი იმ დიდი და ნათელი სამყაროდან ვართ მოსულნი, სადაც ზღაპარი ზეციდან სწრაფნით ჩამოდის, ვიდრე სინამდვილე, რაც საგნებსა და მოვლენებს სულ სხვა ელფერი ჰკრავდათ, სხვა სიცოცხლე და თავისთავადი მნიშვნელობა. იგი დღესაც არსებობს ჩვენი შეილებისა და შვილშვილებისათვის, რომელიც ჯერ კიდევ მისი მცირერიცხოვან ბავშვებია. ამ ზღაპრისა და ცხოვრების ერთ-ერთ ასეთ ნაწილს ეძღვნება ჩვენი ეს ალბომი, რომელიც ჩვენ უკვე კარგა ხანია დავიარყეთ, ან ბოდიშიც გვსმია. ამ მარადიული ოხშოლის და სიმარილის სამყაროს ბავშვობა ჰქვია“.

ვახუშტი კოტეტიშვილი, ამ სიტყვებით იწყება გამომცემლობა „ხელოვნების“ მიერ დამზადებული ალბომის — „ბავშვთა სამყარო“ შესავალი წერილი.

ალბომი ბავშვის სერთაშორისო წელს ეძღვნება. მასში შემდეგნაირად ახასიათებენ ბავშვობას ცნობილი ფსიქოლოგები: ჟან პიაჟე — „ბავშვობა ეს არის ინტელექტის ფორმირების ხანა“, ანრი ვალონი — „ბავშვობა ეს არის ხასიათის ფორმირების ხანა“, ზიგმუნდ ფროიდი — „ბავშვობა ეს არის ინსტინქტების ხანა“.

ალბომში ბავშვის სერთაშორისო წელს ეძღვნება. მასში შემდეგნილია ჟან პიაჟეს, ანრი ვალონის, ზიგმუნდ ფროიდის, ასევე ცნობილი ფსიქოლოგების, პედაგოგების, მწერლების, ხელოვნების მოღვაწეების ნააზრევი ბავშვობის შესახებ.

ალბომში მოთავსებულია 142 ნახატი. ეს ნიმუშები წარმოადგენენ ბავშვების ხელოვნების ისტორიის 3 წლის ნაწილს. ამ ნახატებში ასახულია ბავშვების ცხოვრების ის ძირითადი მხარეები, რომლებიც ჩვენ ზემოთ აღვნიშნეთ. ალბომში ასევე მოთავსებულია ფოტოები ბავშვების ნახატების ავტორების შესახებ.

ალბომის ავტორები არიან: ნინო გაბუნია, ნინო ზარიძე, ნინო ზედგინიძე, ნინო ზედგინიძე, ნინო ზედგინ